

Lid at faae en Skolereform vedtagen, vil jeg der- til svare, at det gjør det hverken vanskeliggere eller lettere. Det foregriber aldeles Intet; enten vi vedtage det eller ikke, faae vi Skolereformen i det Dieblit, Tidspunktet er kommet, i det Dieblit, vi ere modne til at faae den. Vi faae den ikke et Dieblit før. Vi kunne undlade at vedtage Lovforslaget, og saa plages Drengene i Skolen endnu mere, men det vil jeg ikke være med til, og det vil jeg fralægge mig Ansvar for. Jeg vil ikke moralst være med til at lade de ulykkelige Skolebørn lide for, hvad den høitærede Kultusminister har gjort. Det vilde jeg anse for at være at rette Smed for Bager. Hermed har jeg ogsaa udtalt min Stilling til dette Lovforslag.

Endnu maa jeg maaffe bemærke, at jeg i den sidste Del af, hvad jeg har sagt, mere har talt for personlig Regning end som Ordsvører for mine ærede Medforslagsstillere; jeg veed ikke, om de ærede Medlemmer, der have været med til at stille Forslaget, ville anerkjende de Reflexioner, jeg har gjort gjældende. — Til Slutning vil jeg altsaa anbefale det ærede Thing at stemme for dette Lovforslag aldeles upolitisk. Vi have set før, at Lovforslag ere gaaede igjennem, der have gavnnet Lokalt, og dette er et skolelokalt Lovforslag, som jeg vil meget anmode om at se paa aldeles upolitisk, hvilket vi kunne gjøre, som om det var en Jernbanelov; hvis det var et Jernbanelovforslag, vilde der mulig være Sympathi derfor, og det vilde saa være muligt, at Sagen fremmedes saa hurtig, som Jernbanelove i det Hele pleie at fremmes her i Thinget. Altsaa, jeg anbefaler det høie Thing kun at tage Hensyn til det rent humane Spørgsmaal om Børnene og ikke til noget som helst Andet ved Overveielser af, om dette Lovforslag skal finde dets Bifald.

Larsen: Jeg behøver neppe at gjentage, at jeg af flere Grunde er imod dette Lovforslag. Det vilde i det Hele taget forekomme mig utroligt, at denne Art Fænomener kunde vise sig her i Folkethinget, hvis ikke det var en Art Erfaring, at Folkethinget, naar Samlingen har været længe, bliver mod Slutningen, hvad man har kaldet noget alderdomsdrag, saaledes at Lovforslag, der ikke kunde gaa igjennem paa et tidligere Tidspunkt, kunne finde Vej, naar vi nærme os Slutningen. Jeg er af flere Grunde imod det foreliggende Lovforslag, af parlamentariske, politiske og saglige. Jeg tror, at det ogsaa interesserer dette Thing noget, hvorledes Lovforslag blive til. Jeg kan

ikke skjønne rettere, end at det maa have Interesse for Folkethinget, om et Lovforslag bliver til paa regulær Maade eller, som indrømmet af det ærede Medlem, som nys satte sig, paa irregulær Maade; naar et Udvalg er nedsat for at drøfte og afgive Betænkning om en Sag, kan det ikke høre til det Korrekte, at Medlemmer af Udvalget efterat være blevene slaaede i Udvalget fjerne sig og pleie Konference med Medlemmer udenfor for ad Overtællensens Vej at fremme en Sag, de have opgivet Haabet om at faae frem ad den normale Vej, og det er jo Tilfældet her. Vi fik at vide, før vi hørte Noget om Sagen her i Thinget, i den Ministeriet mest hengivne Presse, at der skulde beredes Nationen en glad Overtællelse. Det er denne Overtællelse, her foreligger. Det er blevet sagt af et æret Medlem her i Salen for adskillige Aar siden om et andet Forslag, at det var undfanget i Mørke og født i Dølgemaal. Det er mig imod at gjentage slige stærke Uttringer, men Tanken i Uttringen tror jeg ogsaa passer her, og det kan jo nu siges, at Forslaget ikke er et Resultat, en Frugt af Samraad mellem Politikere, der naturlig høre sammen, men mellem Politikere af forskjellig Herkomst, saa at man med et Billede turde kalde Forslaget for en politisk Mulat. Jeg skal ikke længe dvæle ved denne Side af Sagen, men jeg tror neppe, at denne Maade at forberede Lovforslag paa er egnet til i nogen særlig Grad at blive præmieret af det høie Thing. Hvormegent man end vil søge at støde den politiske Side af Sagen bort, saa vil det ikke lykkes at fjerne den iøjensalvende Kjendsgjerning, at dette Lovforslags Vedtagelse vil være et Tillidsvotum eller i hvert Fald en Anerkjendelse in optima forma til den høitærede Kultusminister. Saaledes som Situationen har været i denne Samling, er det jo klart som Dagen, at naar Ministeren, hvad der er enhver Mand her i Thinget vitterligt, smægter efter at faae denne Lov, er det i Forstaaelsen af, at den har for ham tillige politisk Betydning. Under andre Forhold, det vil jeg indrømme, behøvede en Lovs Vedtagelse som denne ligesom mange andre Loves Vedtagelse ikke at betyde det Aller- ringeste med Hensyn til politisk Tillid eller Mistillid, men efterat vi, ialtfald adskillige af os, her i Thinget have tilbragt en Samling paa det Program, at for dette Ministerium skulde Alt visne, kan jeg ikke forstaa Meningen af det Gartneri, at vi saa ende med at give Ministeren en Lov som denne. Man har nok sagt, at vi have givet Ministeren Jernbanelove og andre forskjellige lokale Love — det er vist — (Afbrydelse) ja og